

weten wellicht even langs te zullen komen op het festival. De organisatie van het festival heeft daarom, uit voorzorg, besloten om "Hans" te laten weten dat hij niet welkom was op het terrein tijdens het festival. Ikzelf heb de politie de opdracht gegeven om "Hans" voor de volledige duur van het festival onder surveillance te plaatsen. De dagen van het festival is er constant politie aanwezig geweest bij de woning van "Hans". "Hans" werd over de aanwezigheid van de politie, en de reden daarvan, in kennis gesteld door de politie. Het festival is zonder incidenten verlopen.

Na het festival heeft "Hans" een klacht ingediend bij zowel gemeente als politie. De politie heeft de klacht van "Hans" kennelijk niet in behandeling genomen. De gemeente heeft de klacht van "Hans" wel in behandeling genomen. Dit leidde tot een hoorzitting en een ongegrondverklaring van de klacht. Vervolgens heeft "Hans" zich gemeld bij de Nationale Ombudsman. De Nationale Ombudsman heeft de casus van "Hans" in onderzoek genomen. Waar ik minder dan twee weken de tijd had om tot een passende maatregel te komen, heeft de Nationale Ombudsman ruim 3 jaar de tijd genomen om haar onderzoek te verrichten. Het resultaat daarvan is het rapport waarover u mij nu bevrageet.

1. Is het juist dat dit openbare rapport van de nationale ombudsman ziet op feiten en omstandigheden die zich binnen de gemeente Oude IJsselstreek hebben afgespeeld en ziet op gedragingen van in of ten behoeve van onze gemeente werkzame politiefunctionarissen, inclusief diegenen die voor klachtbehandeling verantwoordelijk zijn en op het handelen en/of het beleid van onze burgemeester?

Ja, het rapport van de Nationale Ombudsman ziet op feiten/gedragingen die zich binnen gemeente Oude IJsselstreek hebben afgespeeld. Met name gaat het om mijn besluit om "Hans" voor de duur van het festival onder surveillance te plaatsen, de uitvoering daarvan door de politie en de interne klachtenafhandeling binnen de politie. Ook ziet dit rapport gedragingen van politiefunctionarissen waaronder klachtenbehandelaars.

2. Heeft dit openbare rapport deel uitgemaakt van de beraadslagingen tijdens een collegevergadering en, zo ja, tot welke conclusies of besluiten heeft dit geleid?

Nee, dit rapport heeft geen deel uitgemaakt van de beraadslaging tijdens een collegevergadering. Het hoeden van de openbare orde en veiligheid is een bevoegdheid van de burgemeester, niet van het college. Daarbij verscheen het rapport 4 jaar nadat de situatie had plaatsgevonden, waardoor het aan relevantie en actualiteit verloren had.

3. Het rapport is niet toegezonden aan de gemeenteraad. Indien het antwoord op de eerste vraag positief is, waarom heeft het college, c.q. de burgemeester, in het kader van de actieve informatieverstrekking, de gemeenteraad niet uit eigener beweging geïnformeerd over dit belangwekkende rapport?

Om vast te stellen of het inderdaad gaat om een belangwekkend rapport, is het goed om met de volgende feiten rekening te houden:

- 1) de situatie waarover het gaat dateert van 2018; inmiddels 4 jaar geleden. De Nationale Ombudsman heeft ruim 3 jaar de tijd genomen voor het onderzoek naar de afhandeling van deze klacht. Ikzelf had toentertijd iets minder dan 2 weken om een besluit te nemen op deze zeer ongebruikelijke en alarmerende situatie.

- 2) de Nationale Ombudsman heeft in diens rapport genoteerd dat het opleggen van een gebiedsverbod de voorkeur heeft boven de maatregel die ik uiteindelijk heb genomen, namelijk surveillance. Tijdens het gesprek dat ik in het kader van het onderzoek heb gevoerd met medewerkers van de Nationale Ombudsman, heb ik aangegeven dat een gebiedsverbod is besproken en verworpen in de driehoek, omdat de locatie van de woning van "Hans" maakt dat een gebiedsverbod niet het gewenste effect had. Hij kon namelijk zijn gebiedsverbod volledig naleven en alsnog zijn eventuele plannen ten uitvoer brengen. Het opleggen van een gebiedsverbod zou dus, gezien de aard van de mogelijke dreiging, niets bijdragen aan het wegnemen van het gevaar.

"Hans" duidelijk laten weten dat hij onder toezicht staat en dit toezicht vervolgens nauwgezet uitvoeren, droeg wél bij aan het vergroten van de veiligheid van het festival. Gezien de ernst van de signalen was het voor mij geen optie om niets te doen, ondanks dat mij weinig middelen ter beschikking stonden. Ik heb immers de verantwoordelijkheid over de openbare orde en veiligheid. De Nationale Ombudsman onderschrijft mijn conclusie dat niets doen geen optie was. In het door hen opgeleverde rapport bevestigen ze dat er inderdaad sprake was van een dreiging die serieus moest worden genomen. Het rapport geeft echter geen werkbaar alternatief op mijn gekozen handelswijze.

Aangezien het rapport zich richt op een situatie die al zijn actualiteit verloren heeft én gezien het rapport mij geen effectief alternatief heeft geboden op de door mij gekozen handelswijze, deel ik niet uw mening dat hier sprake zou zijn van een belangwekkend rapport dat ik uit eigen beweging zou moeten toezenden aan de gemeenteraad. Het rapport is overigens, zoals u weet, openbaar te raadplegen.

De ombudsman geeft als oordeel op de vraag "Hebben de burgemeester en de politie behoorlijk gehandeld bij het treffen van de maatregelen" de volgende conclusie op de eerste onderzoeksvraag getrokken:

"dat de burgemeester en de politie niet behoorlijk hebben gehandeld bij het treffen van de maatregelen tegen Hans. De politie heeft Hans niet voldoende geïnformeerd bij haar bezoek aan Hans op 8 januari 2018 en de burgemeester. Daarnaast hebben de politie en de burgemeester de grondrechten van Hans niet voldoende gerespecteerd bij het treffen van de maatregelen op 10, 11 en 12 januari. De politie heeft volgens de ombudsman wel professioneel opgetreden bij de bezoeken van 10 en 15 januari. De ombudsman acht de klacht van Hans op dit punt dan ook deels gegrond. "

4. Op welke wijze is er lering getroffen uit het oordeel van de nationale ombudsman om te voorkomen dat in vergelijkbare gevallen genoemde gewichtige normen wederom worden geschonden?

De Nationale Ombudsman heeft in diens rapport een alternatieve handelswijze voorgesteld die in dit specifieke geval geen enkel effect zou hebben gehad, namelijk een gebiedsverbod. Dit heeft alles te maken met de locatie van de woning van "Hans". Ik heb dit ook medegedeeld aan de medewerkers van de Nationale Ombudsman met wie ik over deze casus in gesprek ben gegaan. Helaas hebben zij dit belangrijke feit niet meegenomen in hun afweging en oordeel. Omdat de Nationale Ombudsman na drie jaar onderzoek niet met een werkbaar alternatief is gekomen, is het voor mij niet mogelijk om hier lering uit te trekken. Als de woning van "Hans" niet had gegrensd aan het festivalterrein, was het opleggen van een gebiedsverbod inderdaad een effectief middel geweest. Mocht deze situatie zich ooit weer op deze manier voordoen, dan zal ik kiezen voor het meest proportionele, effectieve middel om de belangen van het festival en de bezoekers te beschermen. Normaliter is dat middel in die situatie een gebiedsverbod. Vanwege een bijzondere omstandigheid was dat in deze casus niet het geval.

5. Hoe wordt gewaarborgd dat in komende gevallen de grondrechten van betrokkenen wel voldoende worden gerespecteerd?

In vrijwel alle gevallen, biedt de wet voldoende mogelijkheden om maatregelen te treffen waarbij ieders rechten optimaal worden gerespecteerd. De Nationale Ombudsman onderschrijft in diens rapport mijn conclusie dat nietsdoen geen optie was. De gebruikelijke routes (strafrecht, hulpverlening, gebiedsverbod) bleken in deze casus echter allemaal niet toereikend. Daarbij was de tijdsspanne om met een effectieve reactie te komen minder dan 2 weken. In het onwaarschijnlijke geval dat exact dezelfde situatie zich ooit zal herhalen, zal ik dezelfde keuze maken omdat mij geen alternatief ter beschikking stond. De Nationale Ombudsman heeft mij ook niet kunnen voorzien van een effectief alternatief. Ik zal ook in de toekomst het belang van de veiligheid van festivalbezoekers laten prevaleren boven de belangen van degene die de veiligheid van het festival bedreigt. Waar mogelijk zal ik dit doen met de gebruikelijke middelen die mij hiervoor ter beschikking staan.

6. Is het beleid ten aanzien van de handhaving van de grondrechten van burgers in dit soort gevallen, schriftelijk vastgelegd en, zo ja, wat is de inhoud daarvan?

Grondrechten van burgers en de handhaving daarvan liggen vast in bestaande wetgeving, waaronder de grondwet, de politiewet en de Algemene wet bestuursrecht. Binnen gemeente Oude IJsselstreek bestaan hierop geen aanvullende beleidsregels.

7. Heeft, nu de nationale ombudsman heeft geoordeeld dat de politie en de burgemeester de grondrechten van betrokkene onvoldoende hebben gerespecteerd, de burgemeester aanleiding gezien om daaraan tegenover de betrokken burger gevolgen te verbinden en, zo ja, welke zijn dit geweest?

Gezien het feit dat het hier gaat om een situatie van 4 jaar geleden én het feit dat er geen werkbaar alternatief geboden is voor de toentertijd gemaakte keuze, is er geen gevolg gegeven aan dit rapport. Ik onderschrijf de conclusie van de Nationale Ombudsman over mijn besluit niet. Besluiten over openbare orde en veiligheid zijn overigens aan de burgemeester, niet aan de Nationale Ombudsman.

Voorts heeft de nationaal ombudsman geoordeeld:

• “dat de politie bij de behandeling van de klacht van betrokkene heeft gehandeld in strijd met het behoorlijkheidsvereiste van fair play.”

8. Is de burgemeester, met de nationaal ombudsman, van mening dat betrokkene ten onrechte de toegang tot het klachtrecht is onthouden?

Ik heb geen bevoegdheid voor waar het gaat om de klachtenregeling binnen de politie. Deze bevoegdheid ligt bij de politiechef. Mocht iemand van mening zijn dat de klachtenprocedure binnen de politie niet heeft volstaan, kan diegene zich wenden tot de Nationale Ombudsman. Dit heeft “Hans” dan ook gedaan. Het is vervolgens aan de politiechef om eventueel opvolging te geven aan de aanbevelingen van de Nationale Ombudsman. “Hans” heeft ook een klacht ingediend bij de gemeente. Uit het rapport van de Nationale Ombudsman blijkt dat de gemeente niet heeft gehandeld in strijd met het behoorlijkheidsvereiste van fair play. De klacht van “Hans” is behandeld volgens de eisen die aan klachtenbehandeling worden gesteld. Toen “Hans” het vervolgens niet eens was met de ongegrondverklaring van zijn klacht, heeft hij zich gewend tot de Nationale Ombudsman.

9. Op welke wijze draagt de burgemeester er afdoende zorg voor dat er voldoende

maatregelen worden genomen die waarborgen dat de politie in de toekomst wel voldoet aan het behoorlijkheidsvereiste van fair play bij de behandeling van aan de politie gerichte klachten?

Voor wat betreft de openbare orde en veiligheid in de gemeente heb ik het gezag over de politie. Waar het de opsporing van strafbare feiten betreft, heeft het Openbaar Ministerie dit gezag. De klachtenprocedure binnen de politieorganisatie valt niet onder mijn gezag of bevoegdheid. Dit betreft een intern proces waarvoor de politiechef de verantwoordelijkheid draagt. De politiechef kan klachten, indien relevant, doorsturen naar de Hoofdofficier van Justitie en/of mij, zodat wij hem/haar kunnen voorzien van advies. De politiechef kan dit advies dan meenemen in zijn/haar afweging. In het geval dat iemand niet tevreden is over de afhandeling van zijn/haar klacht door de politie, kan diegene zich wenden tot de Nationale Ombudsman. Ik verkeer niet in de positie om maatregelen te treffen die zich richten op de klachtenbehandeling binnen de politie.

Ik vertrouw erop u antwoorden hiermee voldoende beantwoord te hebben. Mochten er nog vragen zijn dan kunt u zich tot mij wenden.

Met vriendelijke groet,

burgemeester van de gemeente Oude IJsselstreek,

Otwin van Dijk
burgemeester